

[Martin Sørensen (Peterslund).]

I det hele taget kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale det høje Ting at stemme for det foreliggende Forslag, som det nu foreligger efter Udvalgsbehandlingen.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærbo): Over for de fremsatte Udtalelser om, at der ikke er givet nogen saglig Begrundelse for dette Lovforslags Fremsættelse og Ophøjelse til Lov, vil jeg gerne gøre gældende, at det bliver altid en Skønssag, hvad der er en saglig Begrundelse. Jeg skal henvise til, at i den Betænkning, der findes aftrykt som Bilag til det i 1925 fremsatte Lovforslag, findes efter min Mening en god saglig Begrundelse for Lovforslagets Fremkomst, og jeg synes heller ikke, det kan være nogen usaglig Begrundelse, at vi ved Lovforslagets Ophøjelse til Lov kommer paa Linie med vore Nabolande og giver vore Søfolk en tilsvarende Stilling, som Søfolkene allerede har opnaaet i vore Nabolande. Og naar det siges af det ærede 2det Medlem for Iste Kreds (Hendriksen), at man vel har modtaget en Skrivelse fra Handelsministeriet paa givne Foranledning, men at den ikke indeholder nogen synderlig Begrundelse for Lovforslagets Fremkomst, synes jeg, det er urigtigt. Der peges dog i denne Skrivelse paa en hel Del Ting, som fuldt ud, næsten hver for sig, berettiger til, at man søger at faa hele dette Forhold bragt ind i mere naturlige Baner.

Jeg forstaar heller ikke, at man specielt fra den Side, som nu repræsenteres af de ærede Medlemmer, der talte for Oppositionen, er saa stærkt imod, at Staten her forsøger at gribe ordnende ind. Man har dog for længst erkendt, ja, endog krævet, at der paa den almindelige Arbejdsanvisnings Omraade skulde gribes ind og bidrages til at tilvejebringe ordnede Forhold. Det gjorde man allerede længe før Krigen, og det blev gennemført ved Loven om Arbejdsanvisning af 1913.

Forhyringsvirksomhederne er under de nuværende Forhold splittet paa saa mange Hænder, at det ofte sker, at den hyresøgende maa gaa fra den ene Forhyringsagent til den anden, direkte til Rederne, til det private Anvisningskontor eller om Bord i Skibene for at søge Hyre, en efter min Mening utilfredsstillende Ordning for den Mand, der vil ud at sejle.

Man kan vel heller ikke se bort fra, at med den nuværende Ordning har Forhyringsagenten visse personlige økonomiske Interesser, som meget let kan blive bestem-

mende for ham og modvirke hans Interesse for den sociale Side af Sagen. Og det er heller ikke for Forhyringsagenten afgørende, naar han faar Forhyringen i Stand, om Hyreforholdet bliver til gensidig Tilfredshed, netop det, som i Virkeligheden er al Arbejdsanvisnings Alfa og Omega. Den bør se det som sin Opgave at være en god Formidler, der sørger for, at den bedst mulige Arbejdskraft kommer paa den Plads, der passer bedst muligt for vedkommende. Under de nuværende Forhold vil det derimod vistnok ofte være Tilfældet, at Forhyringskontorerne nærmest betragter Søfolkene som værende en Slags Handelsvare. I det hele taget mener jeg, uden i øvrigt at ville angribe de Personer, som i Øjeblikket har den Opgave at være Formidlere paa det herhenhørende Omraade, at Forhyringsagenter som private næringsdrivende ikke kan forudsættes at være neutrale og upartiske Mellemmand mellem Redere og Søfolk, idet Forretningsinteresser meget let kan bevirke, at de hælder til en af Siderne.

Maa jeg saa blot sige med Hensyn til de Ændringsforslag, som er stillet af Udvalgets Flertal og tiltraadt af mig, at der er ingen Grund til at betragte dem som gaaende Redernes Interesser for nær. Forholdet er det ganske simple, at naar Forhyringskontorerne tilbyder Arbejdskraft, saa skal de, hvis Forholdene i øvrigt er lige, fortrinsvis tilbyde dem, der er Medlemmer af en anerkendt Arbejdsløshedskasse; men i øvrigt er Rederen, i Henhold til § 3, 2det Stykke, berettiget til frit at vælge, saa der er ikke her sket noget som helst Indgrib i den Ret, der er tillagt Rederen ifølge den nævnte Paragraf.

Jeg maa derfor anse det for baade rimeligt og formaalstjenligt, at Lovforslaget ophøjes til Lov, og jeg takker Socialdemokratiets og Det radikale Partis Ordførere for deres Tilslutning til Lovforslaget.

Ordføreren (Kantso): Jeg vil gerne knytte nogle Bemærkninger til de Udtalelser, der blev fremsat af de ærede Medlemmer, som talte for Det konservative Folkeparti og Venstre. De ærede Medlemmer savnede, som det saa ofte før er kommet frem, Saglighed i det foreliggende Lovforslag, og de fandt ikke nogen rimelig Grund til Lovforslagets Gennemførelse. For mig staar det imidlertid saadan, at der er al mulig saglig Begrundelse for netop at gennemføre dette Lovforslag. Man har lyst efter, om der kunde dokumenteres direkte Misbrug under den hidtidige Ordning. Jeg vil gerne spørge, om det skulde være nød-